

Pere Ribes i Joan Maria Pou fan una emissió radiofònica del pregó d'Olot

El tret de sortida va començar amb l'himne del Reial Betis Balompie, del qual el pregoner és aficionat, va seguir amb un diàleg sobre les festes i va acabar amb una cantada de la Unió Esportiva Olot, l'equip de la ciutat

Pregó de les Festes del Tura

A les fosques, el miler d'assistents al pregó de les Festes del Tura [<http://www.diaridegirona.cat/tags/festes-del-tura.html>] van escoltar la salutació del pregoner. «Hola, bona nit! Nens i nenes, avis i àvies, pares i mares... Benvinguts al pregó de Festes del Tura... i Viva er Beti manque pierda... Ja deveu saber que soc del Betis, i si no ho sabíeu, ara ja ho sabeu!». La veu corresponia a Pere Ribes Grabuleda, un nen invident d'11 anys que llegia el text amb el

llenguatge braille, un sistema de lectura i escriptura tàctil pensat per a persones cegues. Acabada la salutació va sonar l'himne del Betis.

Gran aficionat al futbol, Ribes és més conegut a Olot des que va començar a col·laborar en les emissions radiofòniques dels partits de la UE Olot. Fa poc, li varen oferir la possibilitat de col·laborar en les emissions radiofòniques dels partits del Futbol Club Barcelona que el periodista Joan Maria Pou [<http://www.diaridegirona.cat/tags/joan-maria-pou.html>] fa a RAC1. Pou li fa entendre els partits del Barça i és l'ídol del jove invident. Ahir, Pou va ser el col·laborador al pregó de Pere Ribes. El periodista esportiu i el pregoner van començar un diàleg similar al que haurien fet en una retransmissió d'un partit de futbol, perquè els assistents sabessin la manera de viure les festes del jove pregoner.

La primera pregunta va ser: Què fas amb l'himne del Betis? Com és que poses l'himne del Betis per Festes del Tura? La llum va arribar de manera progressiva i els presents van poder veure les figures de Pere Ribes, de Joan Maria Pou, de l'alcalde, Josep Maria Corominas, del regidor de Festes, Josep Berga, i dels presents al balcó.

Ja en l'ambient de llum tènue dels pregons de Festes d'Olot, el pregoner va explicar: «El meu pare em posava himnes de tots els equips de Primera i el que més em va agradar és aquest..., i em vaig fer la proposta: Si el Betis guanya tres partits seguits, em faig del Betis i si no, no me'n faig». El Betis va guanyar 3 partits seguits.

A partir d'aquí, Pou va començar a demanar per com són les festes d'Olot i els dos protagonistes es van posar cascos com si estiguessin en un plató de ràdio i van començar un diàleg repartit de manera similar a com es

radia un partit de futbol: joc ràpid, joc posicional, joc tradicional i joc dur.

En el joc ràpid, el pregoner va explicar com viu la tancada de marrans. Segons ell, uns Sanfermines a la garrotxina. Va explicar: «Jo hi he anat una vegada, però com que no puc controlar gaire el que passa perquè no m'hi veig i hi ha tanta gent, necessito agafar-me a algú. Vaig quedar força atabalat i amb un cop d'anar-hi vaig aprofitar-ho bé però en vaig fer prou. Saps què passa? Que només distingeixo ombres i quan és fosc encara les diferencio millor. Per exemple distingeixo una pilota o dos pals? En resum, que puc jugar a futbol a la nit».

Pou va dur el diàleg als actes tradicionals, dels quals Ribes va dir: «El que senten els olotins per la faràndula és un amor incondicional! Des de la cercavila d'aquesta tarda al ball de les espelmes de l'últim dia aconseguixen omplir i emocionar tota la plaça Major. Ho has de viure!».

Va definir que els gegants són molt alts. Va recordar: «Quan era petit vaig tocar la mà del gegant i era enorme!».

Llavors va arribar el joc posicional. Per a Ribes la posició és a les barraques, on el seu pare fa cua per comprar-li a ell les begudes i els entrepans. Va definir de joc dur anar a tots els concerts, la Turinada i no parar les 4 nits fins a la tancada dels ànecs.

En aquest moment, els dos protagonistes es van treure els cascos i en Pere va cridar els seus amics que eren entre el públic.

Era l'anunci de la part final del diàleg. Els interlocutors varen traslladar la conversa a l'afició pel futbol i la ràdio de Pere Ribes. El pregoner va explicar que escolta la ràdio a totes hores i que va ser a través de les emissions dels partits de la Unió Esportiva Olot que es va aficionar al futbol. Primer escoltava David Planella de Ràdio Olot, que va convertir en el seu primer ídol i després va trobar Joan Maria Pou i la seva vocació. Va dir: «De gran vull ser periodista esportiu». Llavors van posar l'himne de la Unió Esportiva Olot i el pregó va acabar sota d'una pluja de papers.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/09/07/pere-ribes-joan-maria-pou/866128.html?utm_source=rss